

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/60/2017
Identifikačné číslo spisu: 1110232347
Dátum vydania rozhodnutia: 15.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1110232347.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne RENTSTAV ĎURČO spol. s r. o., Topoľčianska 29, Bratislava, IČO: 36 697 796, zastúpenej Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR s.r.o., Bajkalská 31, Bratislava, proti žalovanému Z. N. G., nar. XX. D. XXXX, D. O. X, U., zastúpenému advokátom JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, Vajnorská 20, Bratislava o zaplatenie sumy 8.898,93 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 35Cb/4/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/209/2013-251 z 28. mája 2015 v spojení s uznesením č. k. 1Cob/209/2013-299 z 26. októbra 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobkyňa m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) prvým výrokom rozsudku č. k. 35Cb/4/2011-227 z 22. januára 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 35Cb/4/2011-236 z 20. marca 2013 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 8.898,93 € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.744,17 € od 22. októbra 2009 do zaplatenia, zo sumy 5.095,60 € od 17. júna 2008 do zaplatenia, zo sumy 308,51 € od 20. júna 2009 do zaplatenia a zo sumy 750,65 € od 18. júla 2009 do zaplatenia, druhým výrokom v celom rozsahu zamietol vzájomný návrh žalovaného a tretím výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 2.824,93 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Po vykonanom dokazovaní mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným zmluvu o dielo na zemné práce prostredníctvom svojich strojov, pričom cena za zhotovenie diela bola stanovená ako hodinová za motohodinu počas prítomnosti stroja na stavbe. So zreteľom na uvedené súd konštatoval, že žalobkyňa oprávnene vystavila faktúry za dielo, ktoré žalovaný žiadnym spôsobom v čase ich vystavenia, doručenia a ani v priebehu obdobia viac ako 2 rokov po ich vystavení nenamietal ani čo do dôvodu a ani čo do výšky. Súd prvej inštancie mal nárok preukázaný aj s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaný prostredníctvom stavbyvedúceho investora podpisom v záznamoch o prevádzke stroja výslovne a bez pochybností potvrdil vykonaný rozsah prác stroja. V časti argumentácie žalovaného, týkajúcej sa nadmerného počtu motohodín stroja na akcii T.,

súd po preštudovaní záznamov o prevádzke stroja zistil, že každú z vystavených faktúr zaslala žalobkyňa žalovanému spolu s faktúrovanými dennými výkonmi stroja. Poukázal na to, že v každom z predložených záznamov je uvedený počet hodín stroja na stavbe cez počiatočný stav počítadla a koncový stav počítadla, ďalej rozpis prác, ktoré stroj v uvedený deň vykonával a spotreba stroja za každý deň, pričom každá z tých skutočností je potvrdená podpisom stavbyvedúceho a odtlačkom pečiatky investora. Súd poukázal ďalej na svedeckú výpoveď svedka X., predstaviteľa investora, ktorý v konaní potvrdil, že odmena za vykonané práce bola dohodnutá tak, že stroj bol platený za každú hodinu, ktorú sa nachádzal na stavenisku a bol pripravený vykonávať prácu pridelenú stavbyvedúcim. Súd vyslovil názor, že stavbyvedúci investora si musel byť vedomý skutočnosti, že podpisom denného záznamu o výkone stroja podpisuje súčasne rozsah motohodín (ktoré budú následne faktúrované) a spotrebu stroja. Súd zdôraznil, že bolo výhradne rozhodnutím žalovaného, že práve stavbyvedúceho investora poveril kontrolou a podpisom záznamov o výkone stroja a z tohto dôvodu bol a je jeho podpísanými záznamami viazaný. Súd ďalej poukázal na to, že uvedený svedok tiež v konaní potvrdil, že investor žalovanému refaktúrované výkony stroja žalobkyne uhradil. V súvislosti s otázkou rozdielov o spotrebe súd konštatoval, že tabuľkové hodnoty spotreby PHM stroja žalobkyne nie je možné analogicky preniesť na výkon konkrétneho stroja v konkrétnych podmienkach a pod vedením konkrétneho strojníka za konkrétnych poveternostných podmienok. Poukázal na to, že je všeobecne známou skutočnosťou, že reálne hodnoty spotreby PHM sa od tabuľkových vždy líšia. Napokon poukázal na to, že žalovaný sa po prvý krát bránil nesprávnou fakturáciou motohodín a spotrebou stroja až v podaniach zo 4. júla 2012 a 15. novembra 2012 napriek skutočnosti, že o výške a spôsobe fakturácie preukázateľne vedel v čase vystavenia faktúr už v roku 2008.

2. V súvislosti s úhradou sumy 40.000,- Sk dňa 17. októbra 2008 na faktúru č. 178 súd konštatoval, že každá zo sporových strán predložila iný originál príjmového pokladničného bloku (ďalej „PPD“). Žalobkyňa predložila originál PPD na uvedenú sumu ako doplatok na faktúru č. 101, zatiaľ čo žalovaný predložil ten istý PPD, avšak s označením, že sa jedná o doplatok na faktúru č. 178. Súd pri posudzovaní, ktorý z dokladov je relevantný, vychádzal z faktu, že na PPD je uvedené, že sa jedná o doplatok na faktúru. Keďže úhrady na faktúru č. 178 boli realizované dňa 27. novembra 2008 v sume 16.130,- Sk a 21.10.2009 vo výške 1.500,- €, súd mal za to, že uvedený PPD nemohol byť vystavený ako doplatok faktúry č. 178 dňa 17. októbra 2008, nakoľko zvyšné úhrady boli realizované až následne, a to 27. novembra 2008 a 17. októbra 2009 a preto uzavrel, že nebol žiadny dôvod označiť uvedenú platbu na fa č. 178 dňa 17. októbra 2008 ako doplatok, nakoľko by sa preukázateľne jednalo o prvú čiastočnú úhradu na túto faktúru. Súd vyslovil názor, že z formulácie „doplatok“ je zrejmé, že sa jedná o finálnu čiastkovú úhradu vystavenej faktúry a preto mal za to, že uvedený PPD bol vystavený, inkasovaný a zúčtovaný na faktúru č. 101. Záverom odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení v žiadnej jeho časti a preto vzájomný návrh žalovaného v celom rozsahu zamietol. Konštatoval, že dňom nasledujúcim po dni splatnosti každej z faktúr sa žalovaný dostal do omeškania a keďže žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania v zákonnej výške, súd prvej inštancie aj v tejto časti žalobe vyhovel. S poukazom na ustanovenia § 142, § 149 ods. 1 a § 151 ods. 1 a 5 OSP priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov v celkovej sume 2.824,93 €.

3. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 1Cob/209/2013-251 z 28. mája 2015 v spojení s uznesením č. k. 1Cob/209/2013-299 z 26. októbra 2017 (ďalej aj „rozsudok“) potvrdil v napadnutej vyhovujúcej časti rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/4/2011-227 z 22. januára 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 35Cb/4/2011-236 z 20. marca 2013 a v časti, v ktorej súd prvej inštancie v celom rozsahu zamietol vzájomný návrh žalovaného a v časti trov konania, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Odvolací súd sa v časti, v ktorej súd prvej inštancie žalobe vyhovel, stotožnil so skutkovým a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, ktorý sa vysporiadal so všetkými relevantnými argumentmi žalovaného a správne vyhodnotil vykonané dôkazy. Na zdôraznenie správnosti časti, v ktorej rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, odvolací súd v súvislosti s námietkou žalovaného, týkajúcou sa započítania sumy 40.000,- Sk na úhradu faktúry č. 101 uviedol, že bolo predovšetkým na žalovanom, ktorého zaťažovalo dôkazné bremeno, aby preukázal tvrdenie, že v prípade úhrady sumy

40.000,- Sk na faktúru č. 101, by táto bola už preplatená. Odvolací súd zdôraznil, že práve žalovaný ako platca uvedených finančných prostriedkov by mal disponovať dokladom o tom, koľko prostriedkov bolo poskytnutých na faktúru č. 101 a koľko bolo platené na faktúru č. 178. Konštatoval, že žalovaný neprodukoval také dôkazy, ktoré by preukazovali ním tvrdené preplatenie faktúry č. 101 zaplatením sumy 40.000,- Sk. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie za dôvodnú označil aj fakturáciu výkonu stroja za hodiny na stavbe, ako aj prístavných a odstavných hodín a uviedol, že ak žalovaný namietal, že do fakturovaných hodín bola nedôvodne započítaná aj doba obedu, bol povinný túto ním tvrdenú skutočnosť aj preukázať. Prisvedčil však žalovanému, že rozsudok v časti, v ktorej súd prvej inštancie zamietol vzájomný návrh žalovaného, trpí vadou nepreskúmateľnosti a nezodpovedá požiadavkám kladeným na náležité odôvodnenie rozsudku tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 157 ods. 2 OSP. Strohé konštatovanie súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že z „hore uvedených dôvodov mal súd za to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení v žiadnej z jeho častí a preto súd vzájomný návrh žalovaného v celom rozsahu zamietol“ nepovažoval odvolací súd za náležité odôvodnenie, keďže súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ktoré boli pre jeho rozhodnutie podstatné a preto v tejto časti a súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku podal dovolanie žalovaný navrhujúc ho v tejto časti zrušiť a to spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súčasne navrhol, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie až do skončenia dovolacieho konania. Dovolanie žalovaný odôvodnil v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ v spojení s § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ OSP tvrdiac, že k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo nedostatočným odôvodnením rozsudku odvolacím súdom. Odvolaciemu súdu vytýkal, že sa vo svojom rozhodnutí obmedzil len na to, že sa plne stotožňuje (vo vyhovujúcej časti) s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie bez toho, že by sa bol zaoberal jeho námietkami, lebo ani k jednému z odvolacích dôvodov sa riadne nevyjadril. Výslovil názor, že takéto arbitrárne rozhodnutie mu odníma možnosť konať pred súdom, nakoľko mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov. Odvolaciemu súdu ďalej vytýkal, že vo veci rozhodol podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania a bez toho, že by bol vydal uznesenie o oznámení verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a bez písomného upovedomenia účastníkov konania o termíne verejného vyhlásenia rozsudku. Napokon odvolaciemu súdu vytýkal, že čerpal z vyjadrenia žalobkyne k odvolaniu napriek tomu, že žalovanému nebolo umožnené sa k vyjadreniu vyjadriť, nakoľko odvolací súd doručil žalovanému vyjadrenie až 25. mája 2015 a už 28. mája 2015 vyhlásil rozhodnutie.

6. Dovolateľ tiež namietal, že odvolací súd si osvojil nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, ktoré nezodpovedajú dôkazom založeným v spise. Súd pochybil, keď neprihliadol na výpoveď svedkyne - účtovníčky pani J., ktorá okrem iného svedčí o tom, že znalecký posudok vypracovaný Z.. A., z ktorého súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd vychádzali, je neobjektívny, jednostranný a vyhotovený na objednávku žalobkyne. Za nesprávny označil aj záver obidvoch súdov o určení ceny za zhotovenie diela ako ceny hodinovej za motohodinu, nakoľko súdy vychádzali z neoverených údajov z vyhlásení žalobkyne, ktoré považovali za pravdivé, a to iba s poukazom na skutočnosť, že účastníci už v minulosti spolupracovali a žalobkyňa totožným spôsobom fakturovala prítomnosť stroja na stavbe, pričom žalovaný bez námietok a bez reklamácií faktúry preplácal.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie odmietnuť. Uviedla, že žalovaný síce v dovolaní okrem iného dôvodil ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ OSP, avšak naplnenie tohto dôvodu skutkovo riadne nepodložil. Súd prvej inštancie, ako aj súd odvolací sa podrobne zaoberali jednotlivými vyjadreniami účastníkov konania a riadne vyhodnotili vykonané dôkazy a to každý dôkaz jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti. Poukázala na to, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Žalovaný v dovolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli známe v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a ktoré by neboli zohľadnené pri vykonávaní dokazovania a jeho následnom vyhodnotení. Námietky žalovaného označila za účelové.

8. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že dovolanie bolo osobne podané dňa 28. augusta 2015. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa na ňom začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

10. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016 platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 vety prvej CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 (t. j. za účinnosti OSP), dovolací súd v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď bolo dovolanie podané.

11. Podľa § 236 ods. 1 OSP dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

12. V predmetnej veci rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom a odvolací súd na základe odvolania žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti potvrdil a v zamietajúcej časti rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Podľa § 237 ods. 1 OSP dovolanie možno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu za predpokladu, že tu existujú dôvody uvedené pod písmenami a/ až g/. Dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil tým, že mu bola v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ CSP odňatá možnosť konať pred súdom, a to nedostatočným a preto nepreskúmateľným odôvodnením rozhodnutia, vydaného odvolacím súdom. Otázku, či nepreskúmateľnosťou rozhodnutia dochádza k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP) riešil NS SR v stanovisku občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3 decembra 2015, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 1/2016. Najvyšší súd Slovenskej republiky v stanovisku konštatoval, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (viď napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012). Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi občianskeho súdneho konania realizáciu jeho procesných práv, ktoré mu priznáva právny poriadok. Nie každá nesprávnosť, ku ktorej dôjde v občianskom súdnom konaní, je ale procesnou vadou (vadou procedúry prejednávania veci), prípadne procesnou vadou dosahujúcou až takú intenzitu, ktorú považuje za relevantnú ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Odôvodnenie rozhodnutia je obsahovou náležitou písomného vyhotovenia rozhodnutia, ktorá má stručne, jasne, výstižne a presvedčivo uviesť, čoho a z akých dôvodov sa žalobca domáhal, ako sa vyjadril žalovaný, a vysvetliť, ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil (§ 157 ods. 2 OSP). Požiadavka, aby rozhodnutie bolo riadne odôvodnené, patrí medzi základné atribúty spravodlivého procesu. Jej účelom je medziiným zabezpečiť transparentnosť, legitimitu, a kontrolovateľnosť súdneho rozhodnutia. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť. To, však bez ďalšieho neznamená, že nedostatočné (nepreskúmateľné) odôvodnenie rozhodnutia predstavuje dôvod, ktorý zakladá prípustnosť

dovolania proti nemu smerujúceho. To čo súd zaradí do písomného vyhotovenia rozhodnutia a akým spôsobom, alebo v akom rozsahu odôvodní svoje skutkové a právne závery, je však - v rámci limitov daných platnou právnou úpravou - výlučne iba vecou súdu. Účastník - ale opäť iba v rámci limitov daných právnou úpravou prípustnosti opravných prostriedkov - nie je zbavený možnosti brániť sa tomu, čo v rozhodnutí súdu považuje za nesprávne, nespravodlivé a nezodpovedajúce zákonu. Tým však nie sú dotknuté právne dôsledky, ktoré s jeho procesnou obranou spája Občiansky súdny poriadok, konkrétne to, či dovolateľom vytýkaná okolnosť (nepreskúmateľnosť) je spôsobilá založiť prípustnosť jeho mimoriadneho opravného prostriedku. Skutočnosť, že súd svoje rozhodnutie odôvodnil nedostatočne, preto bez ďalšieho neodníma účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. NS SR v stanovisku vyslovil názor, že účastníkovi konania by bola odňatá možnosť konať pred súdom iba takým písomným vyhotovením rozhodnutia, ktoré by neobsahovalo ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Najvyšší súd vo svojom stanovisku poukázal ďalej na závery vyjadrené v rozhodnutiach ESLP, podľa ktorých však o takýto výnimočný prípad môže ísť len vtedy, keď nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia vykazuje vady „najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ alebo „vady zásadnej hrubej a podstatnej povahy“, prípadne ak sa zrušením napadnutého rozhodnutia má dosiahnuť náprava „justičného omylu“. So zreteľom na uvedené NS SR vo svojom stanovisku konštatoval, že len v takomto výnimočnom prípade môže uvedená okolnosť zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP, lebo len takto charakterizovaný nedostatok odôvodnenia rozhodnutia môže intenzitou svojich právnych dôsledkov prekročiť rámec tzv. inej vady uvedenej v ustanovení § 242 ods. 1 OSP. V prejednávannej právnej veci však dovolací súd nepovažoval odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku za majúce tak závažné nedostatky, že vady odôvodnenia dosahujú takú intenzitu, aby v súlade so závermi NS SR vyjadrenými v uvedenom stanovisku prekračovali rámec tzv. inej vady a zakladali prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Z dikcie zákona však vyplýva, že rozdiel v porovnaní s dôvodmi zmätočnosti (§ 237 OSP) je v tom, že samotná existencia väd v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a písm. c/ OSP nepostačuje na založenie prípustnosti dovolania a je spôsobilým dovolacím dôvodom len vtedy, ak sú splnené podmienky prípustnosti dovolania vymedzené v ustanovení § 238 alebo § 239 OSP, skutočnosť ktorá v prejednávannej právnej veci však preukázaná nebola. Dovolací súd preto dospel k záveru, že prípustnosť dovolania v zmysle žalovaným uvádzaného § 237 ods. 1 písm. f/ OSP z dôvodu nepreskúmateľnosti nie je daná.

14. Podľa názoru dovolacieho súdu aj keď je odôvodnenie dovolacím súdom napadnutého rozsudku stručné, nemožno ho posudzovať izolovane, pretože v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP (teraz § 387 ods. 2 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu - z hľadiska predmetu konania - tvoria jeden organický celok (viď napr. sp. zn. II. ÚS 78/05, sp. zn. III. ÚS 264/08, sp. zn. IV. ÚS 372/08 a sp. zn. IV. ÚS 350/09). Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie sú zrejme podstatné dôvody, pre ktoré súd žalobe sčasti vyhovel a na základe ktorých dospel k záveru, z akého dôvodu považoval žalovaným dňa 17. októbra 2008 poskytnutú platbu 40.000,- Sk za platbu na faktúru č. 2008/101, a nie na žalovaným tvrdenú faktúru č. 2008/178 zo dňa 19. mája 2008. Súd prvej inštancie podrobne vysvetlil, z akého dôvodu považoval za vierohodný žalobkyňou predložený príjmový pokladničný doklad, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal a vysvetlil tiež, z akých dôvodov posudzoval žalobkyňou uplatnený nárok aj s prihliadnutím na predchádzajúce konanie žalovaného. Poukázal aj na rozhodujúci dôkaz, a to výpoveď svedka N. X., z ktorého pri rozhodovaní vychádzal a na základe ktorého dospel k záveru, že cena za zhotovenie diela bola zmluvnými stranami stanovená ako hodinová za motohodinu počas prítomnosti stroja na stavbe. Súd prvej inštancie tiež vysvetlil, prečo práve túto výpoveď považoval za rozhodujúci dôkaz.

15. Dovolací súd nepovažoval za dôvodnú ani ďalšiu námietku dovolateľa, a to že odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, pričom v zákonnej lehote nevydal uznesenie o oznámení verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli krajského súdu a o termíne verejného vyhlásenia rozsudku nebol dovolateľ ako účastník konania písomne upovedomený.

16. Podľa § 214 ods. 3 OSP ak odvolací súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, upovedomí elektronickými prostriedkami účastníka konania alebo jeho zástupcu, ktorý požiadal o

doručovanie písomností aj elektronickými prostriedkami (§ 45 ods. 4) o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku podľa § 156 ods. 3.

17. Podľa § 211 ods. 2 OSP ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

18. Podľa § 156 ods. 3 OSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

19. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd postupoval v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami, keď na úradnej tabuli súdu dňa 21. mája 2015 oznámil, že v prejednávanej veci dňa 28. mája 2015 bude na č. dv. 56 o 9.45 hod. vyhlásený rozsudok. Zákon neukladá súdu povinnosť vydávať uznesenie o verejnom vyhlásení rozsudku a s výnimkou upravenou v § 214 ods. 3 OSP neukladá súdu povinnosť túto skutočnosť písomne oznamovať. V prejednávanej veci však z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovaný požiadal súd o doručovanie písomností aj elektronickými prostriedkami. Napriek tomu v danom prípade bol právny zástupca žalovaného informovaný o termíne, keďže tento údaj bol zrejmy z obsahu doručky od zásielky, ktorou odvolací súd doručoval žalovanému vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu. Zásielku právny zástupca žalovaného prevzal dňa 25. mája 2015. So zreteľom na uvedené sa dovolací súd nestotožnil s názorom dovolateľa, že by mu odvolací súd uvedeným postupom odňal možnosť konať pred súdom.

20. Dovolateľ ďalej namietal, že mu nebolo včas doručené vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu, nakoľko mu bolo doručené dňa 25. mája 2015, pričom odvolací súd už dňa 28. mája 2015 vo veci rozhodol bez toho, aby čakal na jeho vyjadrenie.

21. Právo na spravodlivý proces zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“) zahŕňa právo, aby každá strana občiansko-súdneho konania mala primeranú možnosť brániť svoju záležitosť pred súdom za podmienok, ktoré ju podstatne neznevýhodňujú v pomere k druhej strane. Rovnaký princíp vyplýva aj z článku 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

22. Jedným z prvkov spravodlivého procesu v zmysle článku 6 Dohovoru je jeho kontradiktórny charakter. Súdne rozhodnutie je výsledkom konfrontácie medzi stranami, z ktorých každá musí mať možnosť vyjadriť sa a popierať požiadavky, dôkazy a argumenty druhej strany. Kontradiktórny spor znamená možnosť strany popierať požiadavky a argumenty druhej strany a právo na to, aby sa vypočuli jej argumenty a návrhy.

23. V danom prípade dovolací súd z obsahu spisu zistil, že vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu žalovaného bolo žalovanému doručené tri dni pred termínom verejného vyhlásenia rozsudku. Vyjadrenie sa sčasti týkalo žalovaným uplatneného vzájomného návrhu. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti, v ktorej bol vzájomný návrh žalovaného zamietnutý zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové právne alebo skutkovo významné skutočnosti, ku ktorým by sa žalovaný už nebol vyjadroval počas predchádzajúceho konania. Právny zástupca žalovaného mal z obsahu doručky, patriacej k zásielke, ktorá obsahovala samotné vyjadrenie k odvolaniu, vedomosť o termíne verejného vyhlásenia rozsudku. Ak teda považoval za nutné opakovane reagovať na skutočnosti žalobkyňou uvádzané už v jej predchádzajúcich podaniach, podľa názoru dovolacieho súdu to žalovanému umožňovala aj trojdňová lehota. Žalovaný však žiadne stanovisko k vyjadreniu žalobkyne nezaslal v uvedenej lehote, ale ani neskôr, čo je zrejme z obsahu spisu a z čoho vyplýva, že ani nemal takýto úmysel. V danom prípade preto s prihliadnutím na okolnosti je dovolací súd toho názoru, že doručením vyjadrenia protistrany žalovanému tri dni pred verejným vyhlásením rozsudku nedošlo k porušeniu práva dovolateľa, ako strany v civilnom súdnom konaní, brániť jeho záležitosť pred súdom, vyjadriť sa a popierať požiadavky, dôkazy a argumenty druhej strany, a teda k odňatiu možnosti konať pred súdom.

24. Žalovaný dovolanie ďalej odôvodnil nesprávnym vyhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania a nesprávnym právnym posúdením veci. Dovolací súd poukazuje na to, že judikatúra NS SR už dávnejšie dospela k záveru, že k odňatiu možnosti konať pred súdom nedochádza v dôsledku nesprávneho vyhodnotenia dokazovania (viď R 42/1993, ale aj viaceré rozhodnutia NS SR ako napr. sp. zn. 1Cdo/85/2010, 1Cdo/18/2011, 3Cdo/268/2012, 4Cdo/314/2012, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/104/2010, 7Cdo/248/2012). Konštantne sa v nej tiež uvádza, že k procesnej vade tejto povahy nevedie ani to, keď súd nevykonal všetky navrhované dôkazy (viď R 125/1999, R 6/2000). Najvyšší súd Slovenskej republiky stabilne judikuje, že posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a úvaha, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 120 ods. 1 OSP) a nie účastníkov konania (viď napr. sp. zn. 1Cdo/99/2011, 2Cdo/141/2012, 3Cdo/212/2012, 4Cdo/125/2012, 5Cdo/251/2012, 6Cdo/36/2011 a 7Cdo/34/2011). Pravidelne sa tiež v rozhodnutiach NS SR uvádza, že možnosť konať pred súdom sa účastníkovi neodníma ani vtedy, keď súd vec z hľadiska hmotnoprávneho nesprávne právne posúdi (viď R 54/2012 a tiež napr. sp. zn. 1Cdo/62/2010, 3Cdo/53/2011, 7Cdo/26/2010). So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP ani z týchto ďalších, žalovaným uvádzaných dôvodov, nie je daná. Navyše dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie uznesením zrušil a vec sčasti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pričom mu uložil povinnosť skúmať dôvodnosť vzájomného návrhu a zaoberať sa aj vznesenou námietkou premlčania, a následne na základe výsledkov doplneného dokazovania vec opätovne právne posúdiť.

25. Dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil aj ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/ OSP s tým, že konanie na odvolacom súde, ako aj súde prvej inštancie, je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a dôvodil aj nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ OSP. Uvedené dôvody však v zmysle § 243b ods. 1 OSP predstavujú len podmienku úspešnosti dovolania za predpokladu, že dovolanie je prípustné. Nakoľko však dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie v danej veci nie je prípustné, neboli splnené podmienky aby sa dovolací súd uvedenými námietkami žalovaného zaoberal.

26. So zreteľom na uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie procesne prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Nakoľko dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol, nerozhodoval už o návrhu žalovaného na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.